

kazenske novele; kajti škof, kateremu pristojna duhovno nadzorstvo svoje vladikovine, je nedvomno — tudi dušni pastir, a tožbene trditve, da so pravorekom potrjene, podajale bi vsekako znake tiskovnega pregreška proti varnosti časti. Tudi v tem slučaju umestna, javna obtožba je bila pravočasno, t. j. v zakonitem šesttednem roku, vložena, samo izrecnega privoljenja razžaljenca ni državni pravdnik še izkazal, mené, da mu ga treba ni po dosedanjih pravnih nazorih. Ako bi bilo preje razjasnjeno važno pravno načelo na glavni razpravi prodrlo, imelo bi bilo sodišče povoda dovolj, državnega pravdnika pozvati, da stavi svoje predloge v označenem zmislu na podlagi §-ov 262. in 320. k. pr. r., in odnosno razpravo preložiti, ter državnemu pravdniku omogočiti, da privoljenje razžaljivca pravočasno, t. j. pred sklepanjem razsodbe izkaže. Ker je bilo vsled tega izpodbijano razsodbo radi ničnostnega razloga po §-u 344., št. 8. k. pr. r. uničiti in pravdo v zmislu §-a 348. k. pr. r. in §-a 5. zak. z dne 30. decembra 1877, št. 3. drž. zak. za 1878. l. v ponovno razpravljenje vrniti, bode prvotnemu sodišču, ki se bo vnovič s to stvarjo pečalo, zakonu primerno ukreniti.

Z. G.

Iz upravne prakse.

I.

Povrnitev po divjačini povzročene škode.

Krajni šolski svet v S. je proti zakupniku lova T. vložil pritožbo, da so zajci nad 50 cepljenih 3- do 4letnih sadnih dreves na šolskem vrtu oglodali in popolnoma uničili, ter je zahteval, da se povrne po divjačini povzročena škoda.

Okrajno glavarstvo A. ukazalo je v zmislu §-a 8. zakona z dne 19. maja 1889, št. 12. drž. zak. cenitev škode potom županstva v S. po zapriseženih nepristranskih izvedencih. Ti so cenili škodo na 20 gld. 40 kr., a kesneje cenitev na 16 gld. 30 kr. znižali.

Na vprašanje okrajnega glavarstva, je-li določena škoda na šolskem vrtu zaradi tega nastala, ker je oškodovanec opustil tiste na dotičnem kraju navadne priprave, s katerimi skrben gospodar take stvari navadno zavaruje, ali pa, se je-li škoda zaradi tega pri-

petila, ker je bil sneg po zimi tako visok, da so zajci lahko čez ograjo na vrt uhajali, je županstvo v S. odgovorilo, da je bil šolski vrt zakonito zagrajen, a da ograja ni zavirala, ker je bil sneg tako visok, da so zajci lahko čez njo uhajali.

Na daljno vprašanje, na kak način so bila zavarovana posamezna drevesca proti škodi po divjačini in kako se ondukaj običajno zavarujejo sadna drevesca proti taki poškodbi, ter kaka branila so tam v navadi, je županstvo S. odgovorilo, da posamezna drevesca sploh niso bila proti škodi po divjačini zavarovana, vrt pa je bil visoko ograjen in da ondotni gospodarji sploh nimajo navade svojih sadnih dreves zavarovati.

Okrajno glavarstvo je potem obsodilo zakupnika lova v povrnitev škode, povzročene po divjačini iz razlogov, da je bil vrt zakonito zagrajen, da pa ograja ni ovirala, ker je bil sneg tako visok, da so zajci lahko prek uhajali.

Zoper to razsodbo je vložil zakupnik lova pravočasno pritožbo, ter zahteval tudi povrnitev stroškov priziva.

C kr. deželna vlada v L. je razveljavila navedeno razsodbo, zakupnika lova od vsake povrnitve škode oprostila ter krajnemu šolskemu svetu v S. ukazala, da povrne zakupniku lova kolek 1 gld. za priziv.

Razlogi:

Iz spisov je razvideti, da vsled zajčjega oglodanja poškodovano sadno drevje v šolskem vrtu ni bilo drugače zavarovano, kakor z vrtno ograjo, kar pa zakupnik lova kot nezadostno zmatra, dočim šolski voditelj izjemni višočini snega nedostatek ograje očita.

Iz spisov je dalje razvideti, da v občini S. ni navada, branila zoper škodo po divjačini postavljati, a ta neskrbnost dobrega gospodarja ne more se v zlo šteti onemu, kateri je načeloma obvezan, škodo po divjačini povzročeno povrniti.

Ako torej v občini S. niso običajna branila proti škodam po divjačini, se morajo pa one varstvene naprave v pošteb jemati, katere so v to svrho v deželi sploh običajne.

K tem napravam pa ne spada ograja sama, katera ima v obče le namen ljudi in živino od vrta odvrčati, temveč povsod, kjer se goji umna sadjereja, se vsako drevo zoper škodo po divjačini, posebno zoper zajčje oglodanje zavaruje bodisi s slamnato povesmno, bodisi s posebnim mazilom.

Take naredbe se strinjajo tudi s skrbjo dobrega gospodarja ter je pri šolskem vrtu v toliko večji meri zahtevati tako ravnanje, ker mora biti šolski vrt vzor umne sadjereje. Ker se je pa pri šolskem vrtu v S. zavarovanje posameznih dreves popolnoma opustilo, se mora domnevati, da se je škoda le zaradi tega opuščanja pripetila, torej tudi ne pristojna v zmislu §-a 4. zakona z dne 19. maja 1889, št. 12. dež. zak. upraviteljstvu vrta nikaka pravica do odškodnine.

Zahtevi zakupnika lova v povrnitev stroškov priziva se pa ni moglo ugoditi, ker imajo zaračunjeni stroški — izvzemši kolek 1 gld. — značaj stroškov za zastopanje, katerih pa v zmislu §-a 9. navedenega zakona ni povračati.

L.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. avgusta 1896.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) V 4. številki poročali smo, da se je društveni odbor, izvršujê sklep občnega zbora, obrnil na redakcijski birô drâavlanskega zakonika s prošnjo, da naj se našemu društvu dovoli pregledovanje slovenskega prevoda novih zakonov o civilnopravdnem redu in da je omenjeno vodstvo tej prošnji radovoljno ustreglo. Odbor poveril je posebno komisijo s pregledovanjem, katera se je takoj lotila naloge in že izgotovila pregled jurisdikcijskega pravilnika in uvodnega zakona. V obeh prevodih sklenila je komisija marsikatero izpremembe, ker prevoda, kakor ju je izgotovil redakcijski birô drâavlanskega zakonika na več mestih nista odgovarjala zmislu zakona in se posebno rabljeni termini niso ujemali z izrazi terminologije, katero je izdalo pred dvema letoma naše društvo. Pregledane pole s svojimi opombami vposlala je pregledovalna komisija redakcijskemu birôu ter posebno opozarjala na omenjene nedostatke. Iz pismenega občevanja z redaktorjem slovenskega prevoda drâavlanskega zakonika pokazala se je pa velika razlika med mnenjem društvene komisije in onim redaktorja gledê odločujočih terminov. Čeravno je morda redakcija s lingvističnega stališča v marsikaterem pogledu na pravem, se vender ne more prezreti odločujočega pomena, ki ga imata udomačena praksa in od našega društva izdana terminologija. Vsled tega posvetoval se je društveni odbor v svoji seji dne 27. julija t. l. z vprašanjem, je-li naj se pregledovalno delo z ozirom na te razmere še nadaljuje. Odbor sklenil je z obžalovanjem, da se društveno sodelovanje pri pregledu slovenskih prevodov novih civilnopravnih zakonov odkloni, ker naše društvo